

Передз'іздовий БЮЛЕТЕНЬ

1. ЛЮТИЯ, 1964 р.

КРАЙОВОЙ ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ТОВАРИСТВА ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДЦІВ

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ, КОМІТЕТІВ І СУБГОУ ЧЛЕНСТВА ТОВУ.

Дружай!

Від 9 до 12 квітня 1964 року в м. Торонто відбувається Одинадцятий з'їзд Товариства Об'єднаних Українських Канадців.

Перед кожним з'їздом наша організація розгортає дискусію. Розгортає її в різний спосіб, але завжди за наміром, щоб добити найкращих результатів у нарадах і узагоді з'їзду. Коли дискусію вели переважно на сторінках газет. Коли цей спосіб став монотонним, а в певних випадках зайвим повторенням і надуманим з боку примхливих до організації одиноків, постало питання змінити спосіб дискусії. Останніми роками вели дискусію по відділах, на місцевих і в оточуючих конференціях. Цей спосіб привів до найкращих результатів. Учасники дискусії через не узгоджені свої погляди, приймали спільно пропозиції, надсилали їх до КВК ТОВУ як свій колективний вклад до підготовки і успішного проведення з'їзду. В цей спосіб уникалось зайвого повторення та й ті випадки "порухування з кимсь невдомом", що інколи переносилось на сторінки газет.

Маючи на увазі даліше поліпшення владу з місць до з'їзду, КВК ТОВУ вирішив видати **Передз'іздовий бюлетень**, який повинен бути в місцях доручений кожному членові і членці і повинен стати допоміжним засобом у проведенні загальної, спільної дискусії по відділах, оточуючих, провінціальних — на зборах, конференціях, засіданнях.

Кожному сказати, що в певному розумінні дискусію до Одинадцятимого крайового з'їзду ТОВУ вже заплановано на осімих провінціях і оточуючих конференціях. Зараз КВК ТОВУ закличе всі Відділи, Оточуючих, Провінцій — все членство провести ще ширшу дискусію, поглибити її по всіх питаннях, що порушуються в бюлетені, а також і по тих питаннях, що їх Відділи, Оточуючі і Провінції вважають важливими для обговорення.

У бюлетені порушуються головні ті питання, по яких КВК ТОВУ обов'язково бажає почути колективну думку членства. Вони охоплюються такими розділами: 1. Борьба за мир. 2. Будова організації. 3. Освіта. 4. Культурно-місцеві діяльність. 5. Питання преси. 6. Демократичність Канади.

Ці питання порушуються тільки в такій формі, щоб дати початок і заохоту до дискусії за отриманими оригінальними думками членства. Але, як вже сказано, поряд з ними можуть обговорюватися всі питання, що стосуються життя і праці організації на наступний період.

КВК ТОВУ закличе кожного члена і членку членство до участі в дискусії на місцях. Кожний

член і кожна членка повинні відчувати свій обов'язок узяти участь у формуванні колективної організації думки по всіх питаннях, що їх ставлять перед собою наша організація. Передз'їздову дискусію радимо вести з повною організаційною відповідальністю на відділових зборах, місцевих і оточуючих конференціях, на засіданнях зареда і комітетів. З цих КВК закличе надсилати якнайшвидше, що вращає, протоколи веденої дискусії, пропозиції і думки. Надсилайте їх **найшвидше**, але в усьому разі так, щоб вони були на руках КВК ТОВУ не пізніше 25 березня.

Головні питання передз'іздової дискусії

1. БОРЬБА ЗА МИР

Від минулого з'їзду сталися значні зміни на міжнародній арені. Особливо всіх радує повідомлення міжнародної преси, яка стала в зв'язку з підписанням великим державним договором про заборону ядерних випробувань в атмосфері, космічному просторі і під водою, до якого прилучились понад 100 держав. Наша організація розглядає, що подію як перший добрий крок на шляху до загального і повного розброєння, до встановлення тривалого миру в усьому світі.

Однак повідомлення міжнародної преси в зв'язку з підписанням Московського договору саме по собі не означає забезпечення миру. Це ще не усуває небезпеки термоядерної війни. Людьми ще може заспокоєно до того часу, доки не буде проведено загальної і повне розброєння і встановлений тривалий мир у світі. А зараз ми далі спостерігаємо величезні витрати на озброєння. І наша країна, яка підписала Московський договір про заборону випробувань ядерної зброї в трьох сферах, не припинила, а навпаки, посулилася далі в ядерному озброєнні: ліберальний уряд Персона увів на канадський збройний аеробазу. Вже цей самий гарт повинен сильніше, як коли-будь раніше настоювати кожному миролюбивому людині в Канаді і поставити перед кожним питання, що слід зробити для того, щоб усунути з канадської землі ядерні бази і перетворити нашу країну на могутній чинний мир і дружини між усіма народними саїту. Це питання поведено стати в центрі уваги в передз'їздовій дискусії і на самому з'їзді.

Слід перш за все обговорити, чи відділи і наша організація в цілому робили і роблять все, що можливо, для забезпечення миру? Освіта, ми повинні зробити огляд наших праць на волі боротьби за мир, а також повинні застановитися над питанням даль-

ших заходів у справі миру. Куди, в якому напрямку ми повинні спрямувати свою головну енергію? Загальною кимучи, наша організація включалась в боротьбу канадського народу за мир, була діяльною силою в русі за мир, що його очолює Канадський Конгрес Миру, і взагалі вважала всім обов'язком співпрацювати з усіма організаціями, що в той чи інший спосіб зважались за мирні заходи по спірних питаннях на міжнародній арені.

Чи і надалі ми повинні робити такий підхід? Чи повинні ми в боротьбі за мир вливатися в русло загального руху, як досі? Чи поряд з цим, не слід би нам застановитися над питаннями проведення власних заходів безпосередньо від імені власної організації? Також зокрема слід застановитися над питаннями, а який спосіб і якими заходами організація може залучати в ряди борців за мир зокрема більше число канадських українців? в тому, зокрема, українців, які знаходяться під впливом т. зв. українських націоналістичних і церковних організацій, провід яких розповсюджені на народ Радянської України і соціалістичних країн взагалі, та розглядає всі головніші події в світі і країні під кутом зору підготовки до нової війни.

2. БУДУВАННЯ ТОВУ

Придрукування нових членів. Одним з перших організаційних завдань повинно лишитися заведення дальшого зміцнення і будування всіх секторів ТОВУ. Від минулого з'їзду ми мали певні успіхи в цьому, про що свідчать те, що на прийнятті з'їздом квоти 400 нових членів здобуто 527 членів до кінця січня ч. р., в тому 375 членів придано до сектору канадських народницьких (до старших, молодіжних і юнацьких клубів). Ці з'їзди знов буди покликаний прийняти квоту. КВК, отже, пропонує обговорити і прийняти (або і збільшити собі) такий розподіл квот нових членів по провінціях:

Остеро — 125. Альберта — 125. Б. К. — 60. Манітоба — 60. Саскачеван — 65. Ньюброн (Монтреальська округ) — 65. Разом 400 членів до всіх секторів ТОВУ.

КВК вважає, що постановою минулого з'їзду про звернення головної уваги в будові організації на сектор канадських народницьких повинно лишитися далі в силі. З цим, однак, постійно треба мати на увазі існуючі можливості зміцнення загальної, чоловічої і жіночої відділів старшого покоління, що це далі становлять головну сму нашої організації.

Внутрішні організаційні питання. Обговорюючи питання дальшої концентрації уваги на сектор канадських народницьких, слід мати на увазі питання єдності і збереження правильного організування між усіма організаціями.

завдання, між відділами і групами ТОВУ, між культурними, самодіяльними групами (жорани, оркестри і т. д.), дбачи про їх зміцнення і розвиток. Поряд з цим слід обміркувати:

а) Зміцнення ролі і престижу відділів Ради ТОВУ, де вони існують. Перевірити можливість організування рад в тих місцевостях, де вони не функціонують, але де є можливість для встановлення їх в інтересі кращої взаємності і співробітництва всіх відділів даної місцевості.

б) В боротьбі за зміцнення організації треба особливо увагу звертати на той факт, що за своїм складом ТОВУ має сімейний характер — ТОВУ є організацією, до якої його належать всі сім'ї: батьки і діти, дорослі і молодь. Кожний і кожна з них може відігравати свою окрему і спільну роль, вносити свій вклад для добра організації і народу.

в) Щоб узагальнити сектору канадських народницьких повинна турбуватися всі організації, зокрема П'єрріні комітети — ради відділів, оточуючих, провінцій, КВК. На думку КВК головним у цьому є дальше дбання про загальне виконання і висування дадалі більшого числа провідних кадрів на всіх ділянках праці.

г) В питанні зміцнення праці в відділі старшого сектору — в загальної, чоловічої і жіночої відділів, слід застановитися над тим, які можливості існують для зміцнення зареда цих відділів порівняно молодіжним членством, звичайно, в тих випадках, де вже старші фізично неспроможні виконувати обов'язки заредації. Тут варто застановитися над питаннями, чи було б можливим і практичним передати для зміцнення зареда відділів старшого сектору членів з відділів сектору канадських народницьких!

Праця серед жінок. Жіночі відділи, жіночі клуби і членки, що входить до інших відділів ТОВУ, становлять повсюду складову частину нашої організації і роблять визначений вклад на всіх ділянках. Основно, перед жіночим відділами і членками взагалі стоїть ті ж проблеми, що і перед іншими відділами і всім членством організації. Тому ми не ставимо їх тут повторити. Членки повинні брати рішучу участь в обговоренні всіх питань, що стоять перед організацією. Крім цього, однак, бажано поставити для обговорення праці серед жінок такі питання:

1. Як можна об'єднати і затримувати процід членками, які зараз входить у жіночі і загальні відділи та в жіночі клуби і клуби канадських народницьких? Крайові

(Продовження на стор. 2)

вий Жіночий Комітет має праці за зв'язки тільки з жіночими клубами і жіночими відділами.

2. Чи не можна було б на місцях, на основі серйозної спільної дискусії членими жінкад і жіночих клубів та членими клубів канадських народниць, розв'язати позитивно питання взаємної співпраці і спільного представництва через членими з сектору канадських народниць у мирових організаціях, в відділах Конгресу канадських жінок і в інших організаціях, з якими наша організація співпрацює (але досі переважно держить зв'язки з допомогою старших, які не завжди володіють добре англійською мовою)?

3. Варто обговорити також питання скликання періодично спільних зборів для обговорення питань жіночих відділів і клубів, вступання народниць в Канаді-жінок до громадської праці; як краще можна зацікавити молодіжні жінок і дівчат питаннями організаційної життя; як зацікавлювати тих, що приходять до нас (дуже беруть участь в хорях), але не мають в організації-громадській діяльності?

4. Якої вже погляд на даліше видавання жіночих сторінок в "УЖ" і "УС"? Чи членими належно використовувати ці сторінки? Можливо вони є зайвими і нас тих обидва, що готують ці сторінки, можна було б краще використати для іншої організаційної праці?

5. Варто обговорити також можливість організувати крайово-прохвоту рудинського мистецтва, яким можна було б об'єднати в праці всі жіночі відділи і клуби, дівчат юнацтво і молодіжні секції та окремих членими в підготовці до відзначення сторіччя Канади і 76-х роковин українців у Канаді, що припадає на 1967 рік. Обговорити і свою участь в такому проєкті.

3. Освіта. Освітні питання — невдана складова частинка діяльності ТОУК. В основі його зводиться ведення масової освітньої роботи: публічні лекції, мітинги, реферати і ін., владштування курсів та ведення шкіл.

КВК з тієї думки, що в масовій освітній роботі слід звернути голубу увагу на питання, що зв'язані з життям, боротьбою і проблемним канадського народу, а не зв'язані, звичайно, до питань міжнародного значення та, де це може зв'язок. Цю працю-слід вважати і унаслідком до всіх складових секторів організації. З цим, в передаточній дискусії треба зазначити, на які теми слід б провести по всім організаціям систематичний план освіти? Чи вводи це було б практично?

Щодо освіти шляхом курсів і шкіл, то думается, що цим проєктом очевидно слід далі оповістити в більшій мірі молодіжні колективи — на тому, щоб старші з цього виважають, але просто через їхній умови. Чи пра-

вильний, каякуми загально, цей підхід? Розглядаючи це питання, бачилими є доцільно оцінку користі проведених курсів, семінарів, організаційних дискусій з центру і провадимо серед канадських народниць, включно з конференціями і семінарами моделю, що були проваджені за останню мисю-місяць з'їзду.

КВК пропонує також серйозно обговорити доцільність організування літніх курсів, і дальші пропозиції в цьому напрямі. З цим слід обговорити, яку фінансову допомогу можуть дати віділи Проводом і Крайовому Виконавчому Комітетові для провадження систематичної освіти (курси, семінари і ін.) серед молоді, а також і старших, особливо в літньому періоді.

КВК з тієї думки, що ця праця є потрібною надає, але й її треба унаслідком і переглянути програм під кутом зору поділу і умов, що мінються з року на рік. Думается, що літню ч. р. слід було б владштувати три доповідні курси по 2 — 3 тижні (Західна, Центральна, Східна Канада), і 6- або 7-тижневий крайовий курс в Палермо для провідних кадрів усіх секторів канадських народниць. Як можливо існують існують для здійснення цієї пропозиції з погляду учасників і матеріальної підтримки з місць? — варто з'ясувати це до з'їзду.

4. Культурно-мистецька діяльність. Обговорюючи плани дальшої культурно-мистецької діяльності ми повинні мати на увазі використання всіх можливостей, що нам дають зміни на міжнародній і внутрішній арені. Ця діяльність нашого Товариства далі повинна слухати справі миру і дружби народів. Слід, отже обміркувати, яким загальним планом на цьому полі ми можемо об'єднати зусилля всіх культурно-мистецьких колективів у цьому благородному напрямі? Це мимувий з'їзд, на нашу думку, вказав на це, коде сигналізував про потребу вчасної підготовки до відзначення 100-річчя Канади в 1967 р. Зараз ми повинні підійти до цього питання конкретніше і розглянути:

1. Чи повинні ми владштувати з приводу цієї події крайовий фестиваль? Або, краще, владштувати кількадесят чи тижневий культурний фестиваль? А можливо краще це було б сконцентрувати увагу на місцеві й окружні підприємства?

2. Чи можливо було б підприємств і здійснити в крайовому масштабі виставку, організовану двома літературного, драматичного і аудіоного мистецтва? Чи інші членими, і дружинами зацікавлені б хочі вляти увагу в такому проєкті?

3. Чи варто було б підприємств і заходи до збірних днів про розвиток з-початку дотепер нешій культурно-мистецької діяльності в видати її в віділовій формі (історія, альбом) до 1967 року?

4. Маючи на увазі можливість зацікавити наших співгражданів в іншому культурно-співственому,

чи повинні ми видати вибрані твори кращих українських мовляч на англійську мову і зробити їх надбаннями громадськості через шкільні хорж, музичні бібліотеки і ін.

Обговорюючи ці питання під кутом зору висунути конкретних пропозицій, треба також мати на увазі те, щоб підіти провести всі заплановані підприємства у зв'язку з відзначенням 150-річчя з дня народження Т. Г. Шевченка.

5. Питання преси. Газети "Українське Життя", "Українське Слово" і "Юкраїній Кенейдінг" становлять невід'ємну частину нашої руху, нашої організації. Тому і проблемами організації не можна обговорювати без розгляду проблем нашої преси. Особливо це вірно, коли йде мова про змінення і розвиток нашої організації серед канадських народниць, що немислимо без змінення і розвитку газети "ЮК".

Говорачи прямо, для всіх наших газет важлими є питання їх поширення, збільшення тиражу, але особливо різко це питання стоїть перед "ЮК", що має особливий і значно складніший функції до виконання. Ця складність полягає не тільки в тому, що "ЮК" має різноманітні версти до обслуговування, але й зрозуміти тим, що ця газета не має за собою такої глибокої традиції та виробленого пресового апарату, працівників, на місцях, як це має наша преса, що видється українською мовою. "ЮК" зустрічається також з ширшою і різноманітною конкуренцією на полі поширення друкованого слова. Все це слід брати під увагу при обговоренні. Однак, незважаючи на ці складності, роль "ЮК" від цього не зменшується, а, навпаки, збільшується в умовах боротьби за молодше покоління, за змінення і поширення ідей і принципів прогресивного руху серед англійськомовних канадських українців. Тому слід серйозно застосовувати над тим, що потрібно зробити для того, щоб "ЮК" став справді масовою газетою і здобув загальне визнання як єдиного виразника кращих прагнень українців канадського народження (чим він покладений бути). Слід розглянути можливість поширення "ЮК" на місцях і те, що треба зробити для того, щоб газета росла? Чи допомога б її поширенню те, якщо б вона виходила, як дехто пропонує, щотижня по 8 сторінок змістля, як виводить тепер, по 16 сторінок два рази на місяць? Чи справді це віділовало б краще організаційним і загальним потребам серед канадських народниць?

Перед "УЖ" і "УС" також стоїть проблема росту. Перспектив для цього, однак, тут ускладнюється додає віділовним старішим сектору, який обслуговує цю газету, і фінансовими труднощами в зв'язку з загальними тягарями, які осередно падають на плечі цього сектору (у великій частині мають місце утримування "ЮК"). У зв'язку з цим, це не

минувши з'їздах делегати підносили питання, чи не настав час на об'єднання обох газет в одну, що привело б до покращення фінансового стану преси і полішення. Зараз ця проблема стоїть гостріше. Однак, чи це було б найкращий вихід? Безумовно, що об'єднання газет дало б на якийсь час певні фінансові вигоди, як також і полішення для працівників преси. Але чи справді настав на це час? Дехто пропонує, що полішення в здобуванні фондів і т. д. (тобто, зменшення фінансових труднощів) було б вище одну газету перетворити в журнал. На думку КВК цим провадженням труднощів не була б розв'язана і, більше, не була б полішена. Видання журналу не менше коштовне. Найомкнливоше полішення в данні умовах, на думку КВК, було б те, якщо б підприємств і виробили природний крок, а саме: змінення сторінки "УС" до 16 сторінок, а "УЖ" до 16 сторінок такого ж як "УС" формату, або 8 сторінок теперішнього, а влітку до 8 сторінок формату "УС" (4 сторінки формату "УЖ"), з зазначенням теперішнього рівня передплата ("УЖ" для урівноваження ціни з передплатою "УС" вивадало б раз на місяць літературний додаток на 8 сторінок формату табойд або на 4 сторінки теперішнього формату). Така зміна на якийсь час справляла б урівноваженню бюджетів видавання газет і сподіваність, задовольняла б потреби руху на даному етапі. У всякому разі, хоч це не було б основне розв'язання, вона мала б в данні умовах найбільш природна. Та як би це не було, перед нами лежить питання обговорення і цих проблем до з'їзду і на з'їзді.

6. Додержаність Канади. У зв'язку з назначенням Королівської комісії по питанню додержаності і доактуальності Канади розгоріється всередині обговорення майбутньої країни. Наша організація і члени взагалі повинні зробити належний вклад у це обговорення. КВК бачає обміркувати з вами до з'їзду такі питання:

1. Майбутність Канади залежить, перш за все, від єдності багатьох і зусиль всіх верств народу, щоб вона була справді незалежною і суверенною державою. Щоб це можна було здійснити, треба, щоб була узаконена нова конституція, яка гарантувала б різні державні права обох основоположників національності Канади. Це означає, що французька Канада (Квебек) повинна мати право на самостійне державне існування як до відокремлення. Ми віримо, що, маючи таке право, канадські французи визначать дальший шлях свого розвитку в об'єднаній, додержаній Канаді, в співдружності з англійською Канадою, що буде прогресивним заходом.

2. Може питання. В Канаді існують дві офіційні мови — англійська і французька, те багато інших мов, які вживаються в більшій або меншій мірі традиційно [Довідається на стор. 3]

Pre - Convention BULLETIN

No. 4, FEBRUARY, 1964

NATIONAL EXECUTIVE COMMITTEE ASSOCIATION OF UNITED UKRAINIAN CANADIANS

TO: All AUCU Branches and Committees;

TO: All AUCU Members;

Friends!

The Eleventh National Convention of the Association of United Ukrainian Canadians will take place in Toronto on April 9th to 12th, 1964.

Before every National Convention our organization develops a pre-convention discussion. This pre-convention discussion takes place in various ways, always with the aim of developing the best possible convention deliberations and decisions. Some time ago, it was carried on the pages of our press. When this method became monotonous, tending to repetition and, in some cases, to narrowness, it was felt that it was time to change our approach to this aspect of convention preparations. In recent years, the pre-convention discussion has been carried on by our membership during local and district meetings and conferences. This approach has achieved better results because participants, after placing their point of view, endorsed combined propositions and sent this as their collective contribution to the convention through the NEC.

With the objective of further improving the content of this discussion, the NEC, AUCU, decided to issue this Pre-Convention Bulletin with the intention that it is to be placed in the hands of every member as a contribution to the general, collective discussion that will take place during meetings and conferences of our Branches, District Committees and Provincial Committees.

[Додаток з 2-ї стор.]

7. За національними мовами єтичними групами в своїй обстановці. Ми вважаємо, що є корисним крім знання одної офіційної мови завоювати канадські мовні обидві мови. Також вважаємо, що урядові адміністрації установи повинні мати домовину службу для добровільного користувачів теми, кому подобається.

Щодо неофіційних мов, то, на нашу думку, вони повинні бути уведени в шкільні навчальні програми на всіх рівнях, як заліскові предмети добровільного вибору ("опційна об'єктив").

3. Також вважаємо, що уведення в навчальні програми перекладачів на англійську і французьку мови видатних класичних літератур, мистецтва і музики сприяло б збагаченню культурного росту і зміцненню почуття національної канадської самобутності (як канадської англійської, але не англо-саксонської нації, франкомовної, але не французької (як Франції) нації).

Збагачення в цьому напрямі могло б також збагатитися в крайовому асортименті почерез централізовану урядову установу, наприклад, почерез Канадську раду ("Ді Канада Куни").

Також слід би створити Канадське міністерство культури (або надати права міністерства Канадській раді), якого завданням було б збагатити і робити новими культурній обмін з усіма країнами, які багаті б цього.

We wish to point out that pre-XIth Convention discussions were already started during the 1963 fall provincial and district conferences. The NEC now calls upon our whole membership to carry through a still wider, deeper discussion on all points raised by the Bulletin and other questions which, in the opinion of our Association, should enter into this phase of our convention preparations.

In this Bulletin, the NEC raises the following main questions because we feel that here the collective thought of our whole membership is absolutely necessary: 1. The Fight for Peace; 2. Building the AUCU; 3. Education; 4. Our Cultural Activity; 5. Our Press; and 6. Canada — a Bi-National State. These points are being raised with the objective of encouraging and giving a lead to the discussion during which it is hoped many original ideas regarding the future and work of our organization will be raised.

The NEC calls upon every member in every locality to take part in this discussion... every member should feel their responsibility in formulating our collective, organizational thinking on all questions which stand before our Association. We suggest that well organized Branch and District meetings and conferences should be called for this purpose. Also, please send in summaries, or even better, minutes, incorporating the discussion, propositions and thinking to the NEC. All such materials should be forwarded as soon as possible, in any case, no later than March 25th, 1964.

THE STRUGGLE FOR PEACE

Since the last convention of the AUCU, important changes have taken place on the world scene. Mankind is especially gratified over the lessening of the world tension achieved as a result of the signing of the Moscow partial test ban treaty which limits nuclear arms development by nuclear powers, thus preventing the fall-out from the nuclear weapon tests in the atmosphere and under water. The nuclear test ban treaty has been discomfited by mankind and signed by 100 states. Our organization takes the view that this constitutes the first important step on the road to general and complete disarmament and the establishment of lasting peace.

However, lessening of the world tension as a result of the Moscow test ban treaty by itself does not guarantee lasting peace. This does not remove the threat of a thermo-nuclear war. Humanity cannot feel at ease until such time as there will be carried through general and complete disarmament and lasting peace for the world. At the present time we note that huge expenditures on military build-ups are continuing in Canada, which is one of the signatories of the partial nuclear test ban treaty has not renounced nuclear arms, but has gone further, and under the leadership of the Pearson government has brought in nuclear weapons onto the soil of Canada. This fact alone should compel us and all the peace-loving Canadians to redouble our efforts to compel the government to remove all nuclear bases from our soil and transform Canada into a powerful bastion for peace and friendship with all the peoples of the world. This issue should be the centre of our attention in the pre-convention discussion and at the convention itself.

It is necessary, first of all, to discuss to what extent our organization has done its part in the struggle for peace.

We should review our activities for peace and project new tasks facing our organization. Where, in what direction should we proceed? Generally speaking, our organization has at all times actively participated in campaigns and measures initiated by the Canadian Peace Congress, has co-operated with all those organizations and groups striving for peace.

Is all this satisfactory? Should we continue our peace activities in the same way as in the past? Or should we give some thought to the idea of the AUCU itself initiating some peace actions? In what way can we help to broaden out the movement, and especially to influence wider circles of those Ukrainian Canadians who are still under some influence of the "nationalist" leaders? — leaders who continue to fan the flames of hatred against Ukraine and the lands of socialism in general, and look for solutions to the world problems only in a new war.

BUILDING THE AUCU

1. New Membership:

Our XIth National Convention called upon all sectors of the AUCU to join in a drive for at least 400 new members by the time of the XIth National Convention on a ratio of 1:1 between the Canadian born Pioneer sectors of our Association. Following are the results of our new membership drive up to January 31st, 1964:

CANADIAN BORN SECTOR: B.C.: 44 Juniors, 6 Youth Div., 3 Eng. speaking and Young Women Club members, Total: 53; Alberta: 51 Juniors, 24 Youth, 10 E-S and YWG, Total: 87; Saskatchewan: 21 Juniors, 3 Youth, Total: 24; Manitoba: 24 Juniors, 17 Youth, Total: 45; Ontario: 66 Juniors, 33 Youth, 28 E-S and YWG, Total: 131; Quebec: 15 Juniors, 17 Youth, 3 E-S and YWG, Total: 35.

Total for Canadian born Sector: 251 Juniors, 100 Youth Div., 44 Eng. speaking and Young Women's Club. Grand Total: 375 members.

PIONEER SECTOR: B.C.: 8 General, 11 Men, 3 Women, Total: 18; Alberta: 11 General, 25 Men, 14 Women, 25 M-A-L, Total: 75; Saskatchewan: 3 General, 4 Men, 3 M-A-L, Total: 10; Manitoba: 12 General, 11 Men, 3 Women, Total: 26; Ontario: 5 General, 8 Men, 7 Women, 1 M-A-L, Total: 21; Quebec: 3 Gen., 1 Woman, Total: 4.

Total for Pioneer Sector: 38 General, 54 Men, 28 Women, 25 M-A-L. Grand Total: 152.

Totals for each province in both sectors: B.C.: 89 members; Alberta: 162 members; Saskatchewan: 34 members; Manitoba: 71 members; Ontario: 152 members; Quebec: 29 members.

GRAND NATIONAL TOTAL: 527 MEMBERS.

The above figures show that we have already over-fulfilled the national quota by 127! Another 83 new members and we will achieve 100% of the quota! The fact that we have recruited Canada wide on a ratio of better than 2:1 also shows that our policy of concentration in this field is not only correct, it is fully realizable!

For the period between the XIth and XIIth National Conventions, the NEC proposes the following quota for your consideration: Ontario and Alberta — 125 new members each; B.C. and Manitoba — 60 new members each; Saskatchewan and Quebec — 15 new members each... a total of 400 new members. It is also proposed that the policy of building our membership in all sectors while concentrating amongst the Canadian born be continued.

2. Inner Organizational Life:

While maintaining the policy of concentration in the Canadian born field, the NEC feels that the over-all unity and balance between all organizational, cultural and active units must be emphasized at all times by:

a) Strengthening the leadership role and prestige of AUCU Councils where ever they exist and investigating possibilities of organizing such councils where they do not function but could play a beneficial role.

b) In general, we feel that more stress must be given to the family make-up of the AUCU wherein all members, cultural and active units must be emphasized at all times by:

a) Strengthening the leadership role and prestige of AUCU Councils where ever they exist and investigating possibilities of organizing such councils where they do not function but could play a beneficial role.

b) In general, we feel that more stress must be given to the family make-up of the AUCU wherein all members, cultural and active units must be emphasized at all times by:

a) Strengthening the leadership role and prestige of AUCU Councils where ever they exist and investigating possibilities of organizing such councils where they do not function but could play a beneficial role.

c) The consolidation of the present and future growth of the AUCU in the Canadian born sector must be the concern of all active units. The NEC is of the opinion that the main need here is the development of more and more leadership in all fields of organizational, cultural, educational and activity work.

d) Our women members have a fine tradition of work in our ranks. Cut ways and means be found to facilitate the needed contribution, to a greater degree, of Canadian born women in the field of public work in peace activities and the many women's organizations? Should we strive for closer ties between all our women members and the National Women's Commission? Are there any special ways by which we can draw more women, of all generations, into our ranks? In relation to 1967, should we organize a large, joint handicraft project?

e) The Pioneer sections of the AUCU — the General, Men's and Women's Branches — still constitute the foundation of the AUCU. The NEC is of the opinion that the main problem standing in the way of further important organizational growth of these Branches is that of finding some relatively younger members to assist in executive positions. Should we, through mutual agreement and where practical, select E-SB members for transfer to Pioneer Branches for the specific purpose of undertaking executive responsibilities?

EDUCATION

First of all, in relation to the public aspect of education in the AUCU, the NEC feels that we must be mindful of the fact that an increased effort to place our organization before the Canadian people in the light of its past history and current problems facing an association dedicated to the best interests of Canada and her people is paramount. Does this not mean, in turn, that our general education should generate much more explanation, discussion and debate around the complex social and economic problems facing all Canadians? In this regard, we should remember that our organization was built upon this approach. Today, our pioneer adult sector continues to pay more attention to this aspect of education than does the Canadian born sector as is reflected through

(Continued on page 4.)

OUR CULTURAL ACTIVITY

more organized lectures, more reading, (especially of the progressive press), larger attendance at general membership and public meetings, etc. While no one will deny that there is room for improvement in the pioneer sector, the need is much greater among the younger elements.

How can we solve this problem? Better organization? Do we select the correct topics? Can we overcome the problem of time for this type of activity?

In an inner-organizational sense, the two absolute necessities which together guarantee the future of our Association — that of present stability and of consolidation of growth — education always has been, and remains, our main point of concentration. Although we can record some success in this phase of our work since the Xth National Convention, there is need for vast improvement.

The NEC is of the opinion that the main problem which stands before us in this respect, (especially in the Canadian born field), is the need to further concretize a system of Ukrainian Language Schools, Schools of Music and Dancing, Youth Schools, Activity Workshops, Seminars and National Schools. Within this whole framework, we believe that serious thought must be given to curriculum problems, (from the point of view of both content and advancement), in keeping with a general approach of preparing all-round, balanced organizational-cultural programs.

What is your opinion? Is this the correct direction of concentration? How can we best solve this problem?

There are also many specific educational projects which are very much needed right now . . . to mention a few:

- a) In the field of children's work we need more trained leaders. Can we establish regular Junior Leader's Workshops?
- b) Should we continue with the Canadian born sector seminars as organized during the fall of 1963? How can we complement these with more locally sponsored seminars?
- c) In relation to all spheres of interest — children, youth, young adults, adults and pioneers — is there a need for a thorough-going review of our whole Educational Committee structure with the objective of suggesting forms and contents best suited for the various committees?
- d) There are indications that, both in relation to prospective students and instructors, we are in a position to organize a large summer school program during the months of July-August of this year. This program could include three youth schools, Western, Central and Eastern, each of 2 to 3 weeks duration, and a National Leadership School in Palermo lasting 6 or 7 weeks.

Most certainly, the recent encouraging membership growth in the Canadian born sector, (especially in the Junior Section and the Youth Division), warrants such an ambitious program . . . but the question is:

Are we, the whole organization, convinced that the time, effort and finances necessary are well spent? Costs. Is this to remain, in the main, an NEC-financed activity? Is the problem or can we evolve a solution wherein all will share more directly and more consistently? Do we have specific proposals to make on content and style of such schools?

Our thinking should include not only the proposed 1964 program but also the many national, provincial and regional projects that will be needed in the future.

In planning the future cultural activities of our Association, we must take into full account historical international and national changes that have taken place in the past few years. Talk of peace predominates everywhere, international cultural exchanges are on the upswing, the topic of Canadianism is a center of debate, the contributions of ethnic groups are receiving more and more attention and the centenary is just around the corner!

All this presents us with an unprecedented opportunity . . . and a challenge!

In the light of these happenings, can we lift our cultural work out of the realm of "routineness" onto a more meaningful plane? How can we measure up to the task of linking the Association, especially through our many fine cultural forces, with other cultural groups, with local, national and even international events? Would this not have a positive effect on our own cultural work and our whole outlook?

Our last convention signalized the necessity for early preparations for the 100th Anniversary of Confederation.

- a) How have we fared in the fulfillment of this task?
- b) We think that 1967 offers an excellent opportunity for awakening the latent, creative talents within our midst. Should we consider a country-wide competition encompassing the fields of literature, drama and music beamed towards encouraging original works? Do you think our members and friends would take part in such a project?
- c) Our cultural history is a fascinating but unrecorded story. Should we consider the publication of this history, say in album form, by 1967?
- d) We are mindful of the desirability of having our heritage become the property of our own people. Should this in mind, should we consider the publication of a collection of choral selections by the finest Ukrainian composers, with translated lyrics, with the objective of making this material available to the Canadian public through school choirs, music libraries and other means?
- e) Under the general theme of "Ukrainians and Their Contributions to Canada" what other projects should we consider? A national festival? Or perhaps a few days, or a whole week of cultural events? Or should we concentrate on local and district events?

* * *

While preparing for and thinking of the future, every effort must be made to guarantee the success of projects now under way marking the 150th anniversary of the founding of St. Nicholas. These include many varied local affairs with the possibilities of UNESCO participation and the NEC decision to send the Toronto Shevchenko Chorus and the Mandolin Orchestra on an extensive tour.

OUR PRESS

"The Ukrainian Canadianian": There can be no serious discussion of our work and future progress among the Canadian born without a critical review of the present role and position of our English language newspaper, "The Ukrainian Canadianian". Will the need for such a paper continue to grow, as do many of the problems that beset its growth and limit its effectiveness.

The forthcoming convention cannot be settled with our long-standing failure to improve the circulation beyond the present level. The NEC is of the opinion that this shortcoming does not conform with present day realities and possibilities . . . realities and possibilities which have

greatly improved with the relaxation of international tensions, significant victories on the peace front, the present Canada-wide debate on the very existence of an independent Canada and the resulting growth in the Canadian born sector of the AUUC. The situation is one that requires serious pre-convention thought and discussion both in the publishing center and in the branches and clubs of our Association.

There are many factors that distinguish the "UC" from our two Ukrainian language newspapers: a) "The Ukrainian Canadianian" is a child of the press building forces of our language newspapers; b) it has a more complex function to perform in a community that does not have the tradition and cadres present in the ranks of the older generations; c) it is in a more competitive field in terms of the range of publications available and subscribed by the Canadian born; d) and it hasn't the press apparatus that has evolved over thirty and forty years as in the case of our other papers.

What are the prospects for building the circulation of the "UC", and what are the obstacles in the way? What can be done to improve the content of the paper, with the co-operation of the localities, and how best can we promote the paper in the broader community? Or is it time to consider as has been suggested, a weekly 8 page instead of a bi-monthly 16 page? Would such a step more effectively meet the needs of the organization and its responsibilities among the Canadian born?

Many these questions were raised at the last convention and before that. The problems have remained and have become more aggravated since that time . . . and further failure to solve them will only increase the financial problems and burdens.

There is no question about the need for an English language publication: stronger, more effective than our established journal is today. Studied opinions on how we can best achieve this are invited and encouraged.

"The Ukrainian Life" and "Ukrainian Word": Just as in the case of the "UC", our Pioneer sector concern itself, (and very well!), with the fortunes of our English language press, the Canadian born should be aware of, and help solve, the problems confronting our Ukrainian language press.

Briefly, the problem is one of constantly raising costs coupled with a limited perspective for circulation growth and the present maximum level of fund raising. Up to the present, the following solutions have been proposed:

- a) One paper instead of two. The NEC is of the opinion that, while this solution must be under constant consideration, the present circulation and support for both the "Life" and "Word" does not warrant such a move at this time.
- b) Publish one newspaper and one magazine. We feel that this approach would not solve, in a basic way, the problems of costs and circulation.
- c) At present, the NEC favors changing the "Life" to an 8 page in its present format (it is now 12 pages) or to a tabloid of 16 pages, and the "Word" to a 16 page form in its present 20 with summer editions of both to be the equivalent of 8 pages tabloid size. The "Life" would also carry a monthly literary supplement in view of its higher subscription rate.

Such changes, we propose, should be made with the proviso that the present income be maintained and resulting economy measures made possible be carried through.

CANADA — A BINATIONAL STATE

Democracy in Canada, the present and future independence of our country, the relationship of the policy and activity of our Association to Canada, past, present and future — these topics have always been under active consideration and discussion in the AUUC. With the formation of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism, resulting polemics, have stirred Canadian thinking to a new high. Of course, we must take full part in the debate that is unfolding. In this bulletin, the NEC places before our membership three of the many propositions that must be discussed:

1. In the final analysis, the future of Canada as an independent, sovereign state rests upon the desire of united Canadians from all walks of life for such a Canada. A pre-requisite for such unity is full and complete equality, recognized both by law and mutual respect. To achieve this, the constitution of Canada must be critically re-written so as to recognize the national status of French Canada. While we agree that true equality for French Canada means the right to nationhood up to and including separation, we believe that separation would be a backward step for Canada, especially even more than at present, the future independence of Canada. We therefore look for a solution in the direction of a democratic, equal partnership of English and French speaking Canada.

2. On languages. There are two official languages in Canada — English and French — and many more traditional tongues which are used to a greater or lesser degree.

It is our view that, in addition to already knowing one of the official languages, every Canadian should be encouraged to learn the other. Such encouragement must, of course, be made realizable through full and competent teaching facilities. Every governmental administrative institution in both English and French Canada should have full bilingual services, thus affording all Canadians freedom of choice and complete understanding of the process of such institutions.

On non-official languages. The desire of Canadians to learn traditional and/or other languages, other than English or French, should be made realizable through present school facilities by placing such languages on a voluntary, optional, credit subject basis.

3. On the development of Canadian culture — particularly as this pertains to contributions of other than Anglo-Saxon or French origin.

We feel that everything possible should be done to facilitate the enrichment of Canadian cultural growth through the inclusion of the finest literature, music, arts, etc. of the national groups. Some of the avenues of such enrichment could be as follows:

- a) The inclusion of English and French language translations of world significant classics in respective school courses at all levels.
- b) This enrichment could also be encouraged on a country-wide public basis through a centralized government body like, for example, the Canada Council.
- c) The establishment of a Federal Ministry of Culture, of a binational character, or of another such body, the Canada Council to a ministerial level, one of whose tasks would be to officially encourage and make possible cultural exchanges with all countries desirous of such official arrangements.